

בית משפט השלום בנתניה

28 אוקטובר 2020

ת"פ 19-02-64342 מדינת ישראל נ' יתאה

מספר פל"א 140163/2017

לפני כבוד השופטת הדס רוזנברג שיינרט

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אוראל יתאה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד טל גרשון
הנאשם בעצמו
ב"כ הנאשם עו"ד קובי מרגולוב

גזר דין

ההליך התנהל בדלתיים סגורות אך גזר הדין, שאינו כולל פרטים מזהים אודות המתלוננת, מותר לפרסום.

העובדות הצריכות לעניין-

1. הנאשם הורשע, עפ"י הודאתו, בביצוע עבירה של הטרדה מינית והתנכלות – עבירה לפי סעיף 3(א)(5) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח – 1998.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בין הנאשם (יליד 20.12.95) לבין הקטינה א.פ. (ילידת שנת 2000), התקיים קשר רומנטי בין חודש ינואר 2016 לבין חודש אוקטובר 2016. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, במהלך הקשר בין השניים, צילם הנאשם את הקטינה מקיימת עמו מין אוראלי (להלן: "הסרטון"), באמצעות מכשיר הטלפון הנייד שלו מסוג "אייפון", תוך שניתן להבחין בגופה של הקטינה ללא בגדים. בהמשך לכך, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, שלח הנאשם את הסרטון באמצעות אפליקציית "וואטסאפ" לקבוצות המכילות מספר רב של אנשים ובכך פרסם אותו ברבים ללא הסכמת הקטינה.

בית משפט השלום בנתניה

28 אוקטובר 2020

ת"פ 19-02-64342 מדינת ישראל נ' יתאה

2. בהמשך להבנות אליהן הגיעו הצדדים, הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו.
לא גובשו הסכמות לעניין העונש.

בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השרות מתאריך 25.10.20 הנאשם מתאים לביצוע
עבודות שרות והביע הסכמתו לביצוע עבודות כאמור.

תסקיר שירות המבחן -

3. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם כבן 24, רווק, המתגורר בבית הוריו בנתניה ואינו
עובד כיוון שעבר תאונת עבודה. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות ובתום לימודיו
המשיך ללימודים בתחום הנדסאות הרכב, כאשר במקביל ללימודיו עבד בגלידרייה שבבעלות
אחיו, שם הכיר את המתלוננת וכן את בת זוגו הנוכחית. מהצבא שוחרר על רקע התנהגות
בעייתית, לאחר שהיה עריק וריצה מאסר בכלא צבאי. לאחר שחרורו השתלב בעבודה במוסך
בבעלות דודו ובהמשך עבד בחברה להתקנת גגות סולריים, שם עבד עד לפציעתו.

הנאשם נעדר עבר פלילי.
הנאשם תיאר כי הוא והמתלוננת נהגו להסריט את עצמם במהלך ביצוע אקטים מיניים כאשר
הצילום היה על דעת שניהם והם היו שולחים האחד לשני את הסרטונים שצילמו. לדברי
הנאשם, שלח את הסרטון נושא כתב האישום בקבוצת הווטסאפ שהכילה משתתפים רבים ללא
כוונה. לאחר מכן נודע לו שהסרטון הועלה ע"י אחרים גם לאתרים פורנוגרפיים. הנאשם ביטא
תחושות אשמה על מעשיו, כמו גם חרטה ואמפתיה כלפי המתלוננת ואף ציין כי התנצל בפניה
מספר פעמים וניסה לתקן את הנזק שנגרם. הנאשם אינו נמצא כיום בקשר עם המתלוננת.
הנאשם לא ביטא נזקקות טיפולית אך ביטא נכונות להמשיך קשר עם שירות המבחן.

להתרשמות שרות המבחן, הנאשם אינו בשל, תלוצי רגשית, בעל דימוי עצמי נמוך הממוקד
בעצמו ובסיפוק צרכיו. עם זאת, הנאשם אינו מחזיק בדפוסי התנהגות עברייניים מושרשים
ונראה וכי העבירה בוצעה על רקע מאפייניו הבלתי בשלים והיעדר יכולת לבחון את תוצאות
מעשיו והשלכותיהם הפוגעניות. גם כיום, מתקשה הנאשם להכיר באופן מלא באחריותו לביצוע
העבירה, אם כי מצר על הפגיעה שהסב למתלוננת.

במכלול הנתונים, ממליץ שירות המבחן על שילוב הנאשם בטיפול, על הטלת צו מבחן ועל השתת
צו שלי"צ.

אף שלא הוצגו ראיות אודות נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעת הנאשם, סבור שירות המבחן שניתן
לשקול בחיוב ביטול ההרשעה.

בית משפט השלום בנתניה

28 אוקטובר 2020

ת"פ 64342-02-19 מדינת ישראל נ' יתאה

ראיות לעונש –

4. מטעם המאשימה הוגשה **הצהרת נפגעת עבירה ת/1**.

מן ההצהרה עולה כי המתלוננת הייתה כבת 15.5 בעת שצולם הסרטון. המתלוננת מגוללת בהצהרה את ההשפעה ההרסנית שהייתה להפצת הסרטון עליה ברבים. כך, אנשים שונים ראו את הסרטון בוואטסאפ או באתר פורנו ופנו אליה בעקבות כך. המתלוננת לא רצתה ללכת לבית הספר נוכח הידיעה שאנשים יסתכלו עליה וידברו, ניסתה להתחמק מהגעה ללימודים. המתלוננת לא שתפה במה שקרה את משפחתה נוכח הבושה שחשה. כשהגיעה לבית הספר בתקופת הבגרויות "זכתה" להערות מיניות ופוגעניות ולהצעות מיניות על רקע הסרטון. המתלוננת הייתה במצוקה נפשית ניכרת, בכתה יום וליל, איבדה את התיאבון והתביישה לצאת מביתה זמן ממושך.

משהתגייסה המתלוננת לצבא, קיוותה לשים את הפרשה מאחוריה, אולם גלתה שגם גברים שהכירה בצבא ושעמם ניסתה לפתח מערכת יחסים, נחשפו לסרטון וניתקו עמה את היחסים. המתלוננת נמנעה מלהסתובב בבסיס מפאת חשש מתגובות אנשים לסרטון. גבר בו התאהבה המתלוננת לאחר הצבא, ועמו פתחה מערכת חיובית וטובה, ניתק עמה קשר לאחר שהסרטון הגיע אליו. המתלוננת מביעה חשש שלעולם לא תצליח להתנער מן הסרטון והוא ילווה אותה ויפגע בה בהמשך חייה.

5. מטעם ההגנה הוגשו המסמכים הבאים :

נ/1 – אישור על סיום לימודים בכתה י"ד בכפר הנוער "הדסה נעורים" במגמת הנדסאי מכוונות.
נ/2 – מסמך מן הביטוח הלאומי מתאריך 8.7.20 לפיו נקבעו לנאשם אחוזי נכות עבודה זמנית עקב פגיעה מתאריך 26.11.19. (מדובר בחבלה בקרסול).

תמצית טיעוני הצדדים-

6. בטיעוניה עמדה עו"ד טל גרשון, באת כוח המאשימה, על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ובהם כבוד האדם, הזכות לפרטיות, וזכותה של האישה לאוטונומיה על גופה.

לשיטת המאשימה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן היא גבוהה נוכח הנזק המתמשך שנגרם למתלוננת, כמפורט בתצהיר נפגעת העבירה. ביהמ"ש הופנה לכך שדובר בקטינה אשר נפגעה בצורה ניכרת כתוצאה מהפצת הסרטון ואשר נראה כי לא תשכיל להשתחרר מהשפעתו הרעה עוד שנים רבות. הרשת איננה מוחקת את התכנים ואיננה שוכחת והמתלוננת נתונה שוב

בית משפט השלום בנתניה

28 אוקטובר 2020

ת"פ 64342-02-19 מדינת ישראל נ' יתאה

1 ושוב לפגיעה בכבודה וביחסי הבין אישיים כתוצאה מהפצת הסרטון שבנדון ברבים. נטען, כי
2 נסיבה נוספת לחומרה טמונה בגילה הצעיר של המתלוננת בעת צילום הסרטון ובקשר הזוגי
3 שהתקיים בין הנאשם למתלוננת.
4 הפרקליטה טענה כי המקרה שבנדון אינו מתאים לאי הרשעה, בהתאם להלכת כתב, שכן סוג
5 העבירה אינו מאפשר ויתור על ההרשעה ולא הוצגו ראיות ביחס לקיומו של נזק קונקרטי.
6 המאשימה עותרת למתחם עונש הולם הנע בין מאסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות
7 לבין שנת מאסר. בשים לב להודאת הנאשם ולהיעדר עבר פלילי, מבוקש לגזור על הנאשם מאסר
8 שיכול וירוצה בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי ופיצוי משמעותי למתלוננת. הפרקליטה
9 הפנתה לפסיקה כתמיכה בעמדתה הן לעניין סוגיית ההרשעה והן לעניין עונשו הראוי של
10 הנאשם.

11
12 7. הסניגור, עו"ד מרגולוב, טען כי במקרה דנן, בניגוד לחלק מן המקרים שנדונו בפסיקה, מעשה
13 הנאשם לא לווה בכוונת זדון או ברצון להתנקם במתלוננת. עוד הודגש, כי הנאשם ללא הרשעות
14 קודמות וסיים לימודי הנדסאות, באופן שהרשעה עלולה למנוע ממנו קבלת סיווג בטחוני
15 ועבודה במקומות מסוימים בעתיד. בהמשך לזאת, מבוקש לבטל את הרשעת הנאשם. כן הודגש
16 כי כת"א הוגש בחלוף 3 שנים מאז ביצוע העבירה, מאז לא נפתחו תיקים נוספים והנאשם
17 התחרט על מעשיו. הנאשם עבר תאונת עבודה ונקבעו לו 15% נכות זמנית.
18 לשיטת ההגנה, מתחם העונש ההולם מתחיל מענישה הצופה פני עתיד ויש למקם את הנאשם
19 בתחתית המתחם. לחלופין, ככל שיקבע ביהמ"ש כי המתחם מתחיל מעבודות שירות, מבוקש
20 לסטות בעניין הנאשם לקולה מן המתחם מטעמי שיקום.
21 הסניגור הפנה לפסיקה כתמיכה בטענותיו לעניין העונש.

22
23 בדברו האחרון אמר הנאשם כי הוא לוקח על עצמו את כל האחריות לעבירה וכי הוא מתחרט על
24 מעשיו. הנאשם ציין כי פעל להסיר את הסרטון מאתרים בהם פורסם וביקש להקל בעונשו.

דיון בסוגיית העתירה לביטול הרשעת הנאשם-

25
26
27
28 8. בהתאם להלכה הפסוקה (ראו ע"פ 2083/96 כתב נ' מ"י, פ"ד נב(2) 337), כלל הוא כי מקום
29 שהוכחה אשמתו של אדם בפלילים – יש להרשיעו בדין. נדרש קיומם של שני תנאים מצטברים
30 בכדי שבית המשפט יימנע מהרשעת נאשם אשר הוכחה אשמתו: ראשית, על ההרשעה לפגוע
31 פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. שנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על
32 ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה. עוד נקבע בהלכת כתב כי בית המשפט
33 יפעיל סמכותו בהקשר זה רק במקרים חריגים, מיוחדים ויוצאי דופן.

בית משפט השלום בנתניה

28 אוקטובר 2020

ת"פ 64342-02-19 מדינת ישראל נ' יתאה

9. ברע"פ 7224/14 משה פרנסקי נ' מ"י (פורסם בנבו, ניתן ב- 10.11.14), שב ואימץ בית המשפט העליון את העקרונות שהותוו בהלכת כתב, בהבהירו כדלקמן:

"בראש ובראשונה אבקש להתייחס לטענה, לפיה "די במידת ודאות קרובה לקיומו של נזק קונקרטי" כדי להימנע מהרשעתו של הנאשם. גישה זו אינה עולה בקנה אחד עם פסיקתו של בית משפט זה, לפיה יש להצביע על כך שהרשעתו של הנאשם תביא "לפגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו", ולבסס טענות אלה בתשתית ראייתית מתאימה (עניין לוזון; רע"פ 2180/14 שמואלי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.4.2014); רע"פ 1439/13 קשת נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.3.2013)). החובה להצביע על קיומו של נזק קונקרטי, מתיישבת עם אופיו המצומצם של החריג שעניינו הימנעות מהרשעה, אשר נועד לחול אך במקרים מיוחדים בהם קיימים טעמים כבדי משקל הנוגעים לצורכי שיקומו של הנאשם. אימוץ עמדתו של המבקש, עלולה להוביל לסטייה מהאיזון הבסיסי העומד ביסודו של החריג, ואת זאת אין בידי לאפשר. יתר על-כן, המבקש אף לא טרח לתמוך את טענתו בתשתית ראייתית מתאימה, ולטעמי אין די בהצגת הסכם עבודה, לפיו הרשעה בפלילים עשויה להשליך על תעסוקתו העתידית של המבקש" (סעיף 10 לפס"ד, הדגשות שלי-ה.ר.ש).

10. ברע"פ 3989/15 שי גוזלאן נ' מדינת ישראל (9.8.15, פורסם בנבו), פסק ביהמ"ש העליון, כי אין לוותר על הוכחת פגיעה מהותית וקונקרטית בעתידו ובשיקומו של נאשם, אף כשמדובר בקטינים או במי שהוא "בגיר-צעיר".

על רקע העקרונות שהותוו בפסיקה, אפנה לבחון קיומם של התנאים הדרושים לצורך ביטול הרשעה במקרה שבנדון.

11. כלום הוכחה פגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו של הנאשם כתוצאה מהרשעתו? לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים ואת האמור בתסקיר שרות המבחן, לא מצאתי כי הונחה תשתית ראייתית כלשהי להוכחת פגיעה קשה וקונקרטית בנאשם כתוצאה מהרשעתו. הנאשם כבן 24, רווק, אינו עובד כיום כיוון שעבר תאונת עבודה. הנאשם סיים כתיב "ד בכפר הנוער "הדסה נעורים" כהנדסאי במגמת הנדסת מכונות. אציין, כי מן התסקיר עולה שטרם פציעתו, ולאחר שחרורו מן הצבא על רקע אי התאמה, השתלב בעבודה במוסך בבעלות דודו ובהמשך עבד בחברה להתקנת גגות סולריים.

לא הוצגו בפניי ראיות כי הרשעת הנאשם בדין תמנע ממנו המשך תעסוקה או לימודים עתידיים, ככל שיהיו כאלו.

בית משפט השלום בנתניה

28 אוקטובר 2020

ת"פ 64342-02-19 מדינת ישראל נ' יתאה

1 שרות המבחן המליץ אמנם לשקול הימנעות מהרשעת הנאשם, ברם המלצתו בוססה אך על רצון
2 לחזק את תפקודו החיובי של הנאשם, תוך הבהרה שלא הוצגו בפני שרות המבחן נימוקים
3 קונקרטיים לנזק ולפגיעה בנאשם כתוצאה מהרשעתו.
4

5 12. האם סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן
6 מהותי בשיקולי הענישה?
7

8 **ברע"פ 5745/19 פלוני נ' מ"י** (23.10.19) דן ביהמ"ש העליון בסוגיית הרשעתם של קטינים
9 בעבירה של הטרדה מינית, בנסיבות בהן תעדו אותם נאשמים, באמצעות סרטון וידאו, קטינה
10 אחרת מבצעת בהסכמה פעולות בעלות אופי מיני. הסרטון הופץ לחבריהם של הנאשמים ללא
11 הסכמת הקטינה. אף שדובר, כאמור, בנאשמים קטינים, אישר ביהמ"ש העליון את הותרת
12 הרשעתם על כנה, תוך שהדגיש כי הפצת סרטונים בעלי תוכן מיני הנה בעלת מידה רבה של
13 כיעור וביזוי ברבים, תוך פגיעה באוטונומיה של המצולם על גופו, בזכותו הבסיסית לפרטיות,
14 לכבוד ולשם טוב ותוך גרימת נזק לטווח ארוך.
15

16 **ברע"פ 1728/13 פלוני נ' מ"י** (פורסם בנבו, 10.3.17), נדון מקרה בעל קווי דמיון לענייננו.
17 דובר בנאשם קטין שקיים מין אוראלי עם מתלוננת קטינה, צילם אותה ללא ידיעתה והפיץ את
18 הסרטון שתיעד את המעשה. ביהמ"ש העליון קבע כי "מדובר אפוא בעבירה המצדיקה, ככלל,
19 הרשעה – גם אם מדובר בקטין".
20

21 נוכח נסיבות ביצוע העבירה והיבטי החומרה הקיימים במקרה דנן, לא מצאתי כי ניתן לוותר על
22 ההרשעה מבלי לפגוע בשיקולי הענישה. הנאשם מבוגר מן המתלוננת בכ – 5 שנים והוא תיעד
23 אותה, באמצעות מכשיר הטלפון הנייד שלו, מבצעת בו מין אוראלי בעת שהייתה כבת 15.5
24 שנים בלבד, באופן שניתן היה להבחין בגופה של המתלוננת הקטינה ללא בגדים. חרף פער
25 הגילאים בין הנאשם למתלוננת, שהייתה עמו בקשר רומנטי, לא גילה הנאשם כל אחריות או
26 אכפתיות לפרטיותה או לכבודה של המתלוננת והוא הפיץ את הסרטון המיני באמצעות
27 אפליקציית "וואטסאפ" לקבוצות המכילות מספר רב של אנשים. כעולה מתצהיר נפגעת
28 העבירה, הנזק שנגרם למתלוננת היה נרחב, קשה ונמשך לאורך שנים ארוכות.
29 קיים אינטרס ציבורי ראשון במעלה למגר את התופעה של הפצת סרטונים מיניים ברבים, ללא
30 הסכמת המצולם, תוך פגיעה בכבודו ובזכויותיו. הצורך בשידור מסר מרתיע וברור בהקשר זה,
31 לצד נסיבות החומרה והנזק הניכר שגרם מעשהו של הנאשם, אינם מאפשרים ויתור על
32 ההרשעה במקרה האמור.
33

בית משפט השלום בנתניה

28 אוקטובר 2020

ת"פ 64342-02-19 מדינת ישראל נ' יתאה

משלא הוכחו בפניי שני התנאים של הלכת כתב, תיוותר הרשעת הנאשם על כנה.

מתחם העונש ההולם וגזירת עונשו של הנאשם

13. בהתאם לסעיף 40ב לחוק, העיקרון המנחה בענישה הנו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם שומה על ביהמ"ש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40ט לחוק.

14. מעשי הנאשם פגעו בערכים המוגנים הנוגעים לאוטונומיה של הפרט על גופו, לזכותו של אדם לפרטיות, לכבוד ולשם טוב.

יפים בהקשר זה, בכל הכבוד, דברי בית המשפט העליון בע"פ 5090/18 מ"י נ' פלוני (18.1.18):

"עבירה זו ראויה לענישה מחמירה, בין היתר לשם הרתעת הרבים. הפצתו של תיעוד מבזה או משפיל המתמקד במיניותו של אדם היא תופעה פסולה מכול וכול. הפצת סרטונים מיניים מבזה את המופיעה בהם – ועל פי רוב זו אישה או נערה צעירה... יתרה מכך, היא פוגעת בה מבחינה חברתית פגיעה אנושה, ודאי אם מדובר בנערה בגיל ההתבגרות והסרטון מופץ בין מכריה. מדובר בגיל שברירי של עיצוב אישיותו של אדם ודמותו.... הפצת פרסום משפיל אינה נתפסת רק כפגיעה בפרטיותו של מאן דהוא, אלא חמור מכך – כהטרדה מינית. כל הטרדה מינית מבזה את אנושיותו של אדם ושוללת את האוטונומיה שלו ואת שליטתו בגופו... כך גם, ואף ביתר שאת, בהפצת תיעוד מבזה או משפיל המתמקד במיניות של אדם. המתועדת, מוצגת בתור אובייקט מיני להנאת הצופים והשומעים. היא נחשפת לעיני כול, פשוטו כמשמעו, בלי שביקשו את הסכמתה. יסוד ההסכמה חשוב במיוחד, שכן הוא מבטא את האוטונומיה של הפרט במובנה המובהק ביותר, דהיינו בהחלטות של אדם אילו פרטים אינטימיים לחשוף לאחרים, למי לחשוף אותם ובניסיונו לשלוט בדימוי שלו בקרב מכריו ובציבור בכלל... לפיכך מדובר בפגיעה חמורה וממשית בעלת מאפיינים של פגיעה מינית, והיא מצדיקה את החלת הכלים המשפטיים של החוק למניעת הטרדה מינית.. חומרת התופעה מתחזקת בשל קלות ההפצה שמאפשרת הקדמה הטכנולוגית ... הפגיעה עשויה להיות מתמשכת ולא להתמצות במקרה בודד ומגודר. כל אלה מייצרים יחס הפוך בין חומרת המעשים לקלות עשייתם – בבחינת "היד קלה על המקלדת"."

בית משפט השלום בנתניה

28 אוקטובר 2020

ת"פ 64342-02-19 מדינת ישראל נ' יתאה

15. מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן הנה ממשית וחמורה.

אף שלא צוין בעובדות כתב האישום כי הפצת הסרטון המיני בוצעה על מנת להתנקם במתלוננת או לפגוע בה, הרי שבפועל הסבו מעשי הנאשם למתלוננת נזקים ניכרים וארוכי טווח. כעולה מתצהירה של המתלוננת, כבודה ופרטיותה נרמסו לבלי שוב, כאשר לאורך שנים, החל מהיותה בת 15.5 שנים, עובר לתקופת הבגרויות בבית הספר, דרך תקופת שירותה הצבאי ואף לאחר תום השרות, נאלצה המתלוננת להתמודד עם הערות מבזות ומשפילות, שהתמקדו במיניותה, ואשר הופנו אליה ע"י מכרים וע"י זרים. גופה העירום של המתלוננת בהיותה קטינה נחשף לעיני רבים ודמותה בעיניהם הוכתמה והוחפצה. נקל לשער את עגמת הנפש הקשה שנגרמה למתלוננת, לצד תחושות הבושה וההשפלה. המתלוננת חששה להגיע לבית הספר או להסתובב בבסיס בו שרתה ומערכות יחסים שונות שלה עם גברים עלו על שרטון לאחר שאלו נחשפו, בשלב כלשהו של היחסים, לסרטון מושא כתב האישום. אין לדעת מתי תוכל המתלוננת להשתחרר מן הסרטון המשפיל שפורסם שלא בהסכמתה, תוך פגיעה בוטה בפרטיותה ובזכותה על גופה. הרשת החברתית איננה שוכחת ואיננה סולחת. בניגוד למקרים אחרים אשר נדונו בפסיקה, ובהם הועברו סרטונים לקבוצה מצומצמת של אנשים, כך שהנזק היה מצומצם בהיקפו ובמשכו, וקל יותר להתמודדות, במקרה דנן מדובר בנזק שהיקפו רחב ביותר ושאינו לדעת מתי יבוא אל קיצו, נוכח הפצת הסרטון לקבוצות בעלות מספר רב של אנשים. היקף הנזק, עצמתו, השתרעותו על פני טווח זמנים ממושך והשפעתו מרחיקת הלכת על חיי המתלוננת, מהווים נסיבה משמעותית ביותר לחומרה, המחייבת החמרה בקביעת מתחם העונש ההולם.

נסיבות נוספות לחומרה כרוכות בפער הגילאים בין הנאשם למתלוננת, בעובדה שהמתלוננת הייתה קטינה בת פחות מ-16 עובר לביצוע העבירה ובעובדה שהצילום שהופץ בוצע באופן המאפשר זיהויה של המתלוננת וצפייה בגופה העירום של המתלוננת (להבדיל מפניה) ללא בגדים. עוד אוסיף, כי מעשהו של הנאשם מבטא אף מעילה באמון שנתנה בו המתלוננת הקטינה. המתלוננת שיתפה פעולה עם הנאשם בעת שהיו בקשר רומנטי, כחלק ממערכת יחסים אינטימית, ובטחה בו כי הצילום יהיה נחלת השניים, להבדיל מנחלת הכלל. תחת להגן על פרטיות המתלוננת ועל כבודה, פעל הנאשם בצורה נטולת אכפתיות, המרוכזת בעצמו בלבד.

לצד זאת אציין, כי לא נטען שהמעשה בוצע על בסיס רצון להיפרע מן המתלוננת או כי תיעוד המעשה המיני במקור בוצע שלא בהסכמת המתלוננת. אין נתונים אודות תכנון מוקדם להפיץ את הסרטון בזמן צילומו.

16. באשר לפסיקה הנוהגת אציין כי בע"פ 5090/18 מ"י נ' פלוני לעיל, קבע ביהמ"ש העליון כי העבירה של הטרדה מינית ע"י פרסום משפיל ראווה לענישה מחמירה, בין היתר לשם הרתעת הרבים (סעיף 10 לפס"ד). ביהמ"ש מנה קריטריונים בהם יש להתחשב, בין היתר, בקביעת

בית משפט השלום בנתניה

28 אוקטובר 2020

ת"פ 64342-02-19 מדינת ישראל נ' יתאה

מתחם העונש ההולם, לרבות "גיל הנפגע או הנפגעת; מערכת היחסים בין המפיץ לנפגעת;
זהות הנמענים של ההפצה (הקבוצה החברתית של הנפגעת, ציבור רחב, ועוד); הסכמה לרכיב
בשרשרת המעשים שקדמו להפצה (המעשה המיני או התיעוד); מועד תכנון ההפצה (מראש,
במהלך המעשה המיני או בדיעבד), ועוד."

באותו עניין הוחמר עונשו של נאשם שהפיץ סרטון מיני לשנת מאסר בפועל, ברם דובר בנאשם
שהורשע לצד ההטרדה המינית אף בעבירה של סחיטה באיומים ונסיבות המקרה היו חמורות
מאלו שבפניי.

בת"פ (שלום כפר סבא) 47450-03-18 מדינת ישראל נ' ר"מ (31.10.2019) נדון עניינו של נאשם
שהורשע בביצוע עבירה של הטרדה מינית, דובר בנאשם שפרסם באתר פורנוגרפי, סרטון
המתעד סיטואציה אינטימית בינו לבין המתלוננת, שהייתה עמו בקשר רומנטי באותה עת, תוך
שציין את שמה של המתלוננת (המבוגרת ממנו). המניע לפרסום היה רצון לנקום במתלוננת. בית
המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין מאסר קצר בעבודות שרות לבין שנת מאסר, אולם בחר
לסטות לקולה מן המתחם מטעמי שיקומו של הנאשם.

בע' 45/19 סמל כוהניאן נ' התובע הצבאי הראשי (פורסם בנבו, 14.11.19) נדון עניינו של נאשם
שהורשע במספר עבירות של הטרדה מינית. הנאשם, חייל בצה"ל, שלח תמונות של אקט מיני
שקיים בחדרו ביחידה עם נפגעת העבירה, בבוקר שלאחר מכן, לנגד אחר המשרת ביחידה. בשתי
הזדמנויות שונות נוספות, רחוקות בזמן – כחודש ומחצה וכחודשיים לאחר המפגש המיני – שב
ושלח חמש תמונות ושלושה סרטונים לאזרחית, וארבע תמונות לאזרחית אשר שירתה ביחידה
בעבר. עוד הורשע הנאשם בכך שבתקופה שבין ארבעה חודשים ומחצה לאחר האקט המיני ועד
ששה חודשים ומחצה לאחריו, שלח תמונות (ארבע-עשרה במספר) של האקט המיני, בארבע
הזדמנויות שונות, לארבעה משתמשים בלתי מזוהים ביישומון הטלגרם. בעוד שבתמונות
ובסרטונים ששלח לחברו ליחידה ולשתי האזרחיות, לא ניתן היה לראות את פניה של נפגעת
העבירה – הרי שלמשתמשי הטלגרם צירף המערער גם את צילום המסך של עמוד הבית של
נפגעת העבירה ביישומון האינסטגרם, כך שניתן יהיה לזהות כי היא המצולמת בתמונות.
העברת התמונות נעשתה לצורך צירופו של המערער לקבוצות חברים סגורות ורבות משתתפים
ביישומונים, שמטרתן שיתוף תמונות וסרטונים אינטימיים. הפצת תמונותיה של נפגעת
העבירה, בכל ההזדמנויות, נעשתה ללא הסכמתה.

ביה"ד הצבאי לערעורים קבע כי מתחם עונש הולם הנע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל הנו ראוי
ואישר עונש של 7 חודשי מאסר בפועל שנגזר על הנאשם, נטול הרשעות קודמות.

בית משפט השלום בנתניה

28 אוקטובר 2020

ת"פ 64342-02-19 מדינת ישראל נ' יתאה

17. לאחר שנתתי דעתי לפסיקה, ולאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות הקשורות למעשי העבירה ולמידת אשמו של הנאשם, לרבות הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בערכים אלו, בדגש על היבטי החומרה שפורטו מעלה, לרבות היקפו ומשכו של הנזק למתלוננת במקרה דנן, סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין המעשים בהם הורשע הנאשם, נע בין מספר חודשי מאסר, שיכול וירוצו בדרך של עבודות שרות, לבין שנת מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

18. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם, לחומרה או לקולה.

19. בתוך מתחם העונש ההולם על ביהמ"ש לגזור את דינו של הנאשם בהתאם לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

אזקוף לזכות הנאשם את הודאתו בעבירה המיוחסות לו ללא צורך בשמיעת ראיות, תוך חיסכון בזמן השיפוטי ובזמנם של עדי התביעה, בדגש על המתלוננת.

עוד יש לשקול לקולה את גילו הצעיר יחסית של הנאשם, את היותו נטול עבר פלילי, את חרטתו על ביצוע המעשה ואת התרשמות שרות המבחן, לפיה הנאשם אינו מחזיק בדפוסי התנהגות עברייניים מושרשים. נתתי דעתי אף לכך שהנאשם עבר תאונת עבודה המקשה על כשירותו לעבודה.

לצד זאת אעיר, כי הנאשם לא ביטא נזקקות טיפולית וטרם שולב בטיפול, מן התסקיר עולה כי גם בעיתוי הנוכחי ובחלוף זמן מאז ביצוע העבירה, מתקשה הנאשם להכיר באופן מלא באחריותו לעבירה והוא אדם הממוקד בעצמו ובסיפוק צרכיו. בשקלול הנתונים שאינם קשורים בביצוע העבירה מצאתי כי יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

20. נוכח כל האמור לעיל, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שרות.
בהתאם לחוות דעת הממונה מתאריך 25.10.20, ירוצו עבודות השרות במשטרת ישראל, תחנת שדות, רח' הרצל 36 קדימה.
הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בתאריך 30.11.20 בשעה 8:30, במשרדי הממונה על עבודות השרות, ביחידת עבודות השרות, מפקדת מחוז מרכז, רמלה.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור על העבירה בה הורשע.

בית משפט השלום בנתניה

28 אוקטובר 2020

ת"פ 19-02-64342 מדינת ישראל נ' יתאה

ג. פיצוי בסך של 12000 ₪ למתלוננת. הפיצוי יופקד בקופת ביהמ"ש בארבעה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מתאריך 15.11.20 ומדי 30 יום לאחר מכן. הפיצוי יועבר למתלוננת לפי פרטים שתמסור המאשימה.

מובהר לנאשם כי כל חריגה מנהלי עבודות השירות תגרור אחריה הפסקת עבודות השרות וריצוי העונש במאסר ממש.

העתק פסק הדין יישלח לממונה על עבודות השרות ולשרות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי מרכז.

ניתנה והודעה היום י' חשוון תשפ"א, 28/10/2020 במעמד הנוכחים.

הדס רוזנברג שיינרט, שופטת

ב"כ הנאשם:

לעניין מועד תחילת תשלום הפיצוי למתלוננת, אנו לא מבקשים לחלוק על הסכום אלא שיתאפשר לו להרוויח את הכסף שהוא יצטרך באמצעותו לפצות אותה, הוא אמור להתחיל 3 חודשי עבודות שירות, אבקש שהחל מה- 1 לינואר הוא יחל לשלם את ארבעת התשלומים.

ב"כ המאשימה:

הטיעון של עבודה לא רלוונטי כי גם ככה הוא אחרי תאונת עבודה.

ב"כ הנאשם:

יש לנאשם התחייבויות, אני מבקש חודש וחצי של דחיית תשלום כדי שהוא יוכל להעריך, הוא ובני משפחתו.

בית משפט השלום בנתניה

28 אוקטובר 2020

ת"פ 64342-02-19 מדינת ישראל נ' יתאה

החלטה

סכומי הפיצוי יופקדו בקופת בית המשפט החל מתאריך 1/1/21 ומידי 30 יום לאחר מכן.

ניתנה והודעה היום י' חשוון תשפ"א, 28/10/2020 במעמד הנוכחים.

הדס רוזנברג שיינרט, שופטת

הוקלד על ידי יפה אטלן